

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 16 lutego 2021 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Sztandar (spr)

Sędziowie: sędzia Jacek Gasiński

Ławnicy: Ewa Gosławska, Wojciech Malesa,

Stanisław Płachta

Protokolant: Paulina Lewandowska

w obecności Prokuratora Kamila Góreckiego

po rozpoznaniu w dniach 11 stycznia 2021 roku i 16 lutego 2021 r.

sprawy M. K.

syna Z. i Z. z domu P.

urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 8 czerwca 2020 r. po godzinie 22.00 w P. przy ul. (...) na wysokości budynku oznaczonego numerem (...) działając z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia usiłował zabić G. N. w ten sposób, że pchnął pokrzywdzonego nożem sprężynowym o długości całkowitej 21,5 cm oraz długości ostrza 9,5 cm w prawą część klatki piersiowej, powodując u niego ranę cięto-kłutą klatki piersiowej pionową penetrującą do jamy opłucnej, długości 2,5 cm, zlokalizowaną w piątym międzyżebżu w linii przymostkowej po stronie prawej przy dolnej części mostka, z następową odmą opłucnową, które to obrażenia stanowiły rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała na czas dłuższy niż 7 dni, jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na udzielenie pokrzywdzonemu pomocy medycznej, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne.

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

orzeka

1. oskarżonego M. K. w miejsce zarzucanego czynu, uznaje za winnego tego że w dniu 8 czerwca 2020 roku, po godzinie 22:00 w P. przy ulicy (...) na wysokości budynku oznaczonego numerem (...) dokonał uszkodzenia ciała G. N. w ten sposób, że zadał mu nożem sprężynowym jedno uderzenie w prawą część klatki piersiowej, wskutek czego pokrzywdzony doznał rany cięto – kłutej klatki piersiowej, pionowej, długości 2,5 cm, zlokalizowanej w piątym międzyżebżu w linii przymostkowej po stronie prawej przy dolnej krawędzi mostka z następową odmą opłucnową, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała na czas powyżej 7 dni, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności wymierzonej mu za umyślne

przestępstwo podobne, czym wyczerpał dyspozycję art. 157§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 157§1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 63§1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 8 czerwca 2020 roku, godzina 23:15,

3. na podstawie art. 44§2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i nakazuje zniszczenie dowodu rzeczowego z pozycji 1 wykazu dowodów rzeczowych nr (...), karta 387,

4. na podstawie art. 230§2 kpk nakazuje zwrócić:

- oskarżonemu dowody rzeczowe z pozycji 2, 3, 4, 5, 6 wykazu dowodów rzeczowych nr (...), karta 387,

- G. N. dowody rzeczowe z pozycji 7, 8 wykazu dowodów rzeczowych nr (...), karta 386,

5. na podstawie art. 46§1 kk zobowiązuje oskarżonego do zapłaty na rzecz G. N. kwoty 340 (trzysta czterdzieści) złotych tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem oraz kwoty 5.000 (pięć tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wyrządzoną przestępstwem,

6. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. E. M. kwotę 885 (osiemset osiemdziesiąt pięć) złotych i 60 (sześćdziesiąt) groszy tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

7. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

WZÓR FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI,

TYM WYROKU NAKAZOWEGO (UK 1)

UZASADNIENIE			
	Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 103/20
	Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie		

	wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
	1. USTALENIE FAKTÓW			
	1.1. Fakty uznane za udowodnione			
	Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
		M. K.	- oskarżonego M. K. w miejsce zarzucanego czynu, uznano za winnego tego, że dniu 8 czerwca 2020 roku, po godzinie 22:00 w P. przy ulicy (...) na wysokości budynku oznaczonego numerem (...) dokonał uszkodzenia ciała G. N. w ten sposób, że zadał mu nożem sprężynowym jedno uderzenie w prawą część klatki piersiowej, wskutek czego pokrzywdzony doznał rany cięto – kłutej klatki	

			piersiowej, pionowej, długości 2,5 cm, zlokalizowanej w piątym międzyżebżu w linii przymostkowej po stronie prawej przy dolnej krawędzi mostka z następują odmą opłucnową, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała na czas powyżej 7 dni, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności wymierzonej mu za umyślne przestępstwo podobne, czym wyczerpał dyspozycję art. 157§1 kk w zw. z art. 64§1 kk	
	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
	W dniu 8 czerwca 2020 roku, około godziny 22:00 A. K. zadzwonił do swojego kolegi G. N. pytając, czy mógłby odwieźć jego brata M. K. z P. do miejsca zamieszkania w M.. Pokrzywdzony zgodził się, pożyczył samochód marki F.	zeznania G. N. wyjaśnienia M. K. zeznania G. N. zeznania J. P. zeznania G. N. zeznania M. N.	86-87 62-63 320-323 52-53 320-323 18 162	

(...) od swojego brata N. N., po czym wspólnie z A. K. pojechali na ulicę (...), gdzie czekał na nich M. K..	M. P. protokół zatrzymania oskarżonego	2 6-8 3
M. K. przebywał tam w parku od dłuższego czasu razem ze swoją dziewczyną M. C. (1) i starszym, nieznanym mu wcześniej mężczyzną J. P.. Wcześniej był z nimi także A. K.. Rozmawiali i wspólnie spożywali alkohol.	protokół zatrzymania rzeczy protokół badania stanu trzeźwości opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej opinia sądowo-psychiatryczna wywiad środowiskowy	41 291 207-208 142-144
Po dojechaniu na miejsce, A. K. wysiadł z samochodu i podszedł do nich. G. N. został w samochodzie. Po chwili M. C. (1) oddaliła się stamtąd, a M. K. podszedł do samochodu od strony przednich drzwi pasażera i mówiąc do pokrzywdzonego, że zapłaci mu za paliwo, zaczął wyjmować z kieszeni spodni pogniecione banknoty i rzucać je na fotel pasażera. Był pod bardzo silnym działaniem alkoholu. Wcześniej ustalili, że zapłaci 20 zł. Zbierał te pieniądze i liczył, liczył, po czym	karta karna	

krzyknął, że ich
brakuje.

Ten starszy
mężczyzna J. P.
pomagał
oskarżonemu
zbierać pieniądze.

G. N. wysiadł z
samochodu chcąc
pomóc mu szukać
pieniędzy. W tym
czasie A. K. gdzieś
odszedł. Nagle
oskarżony
powiedział „to ty G.
mi ukradłeś”, czemu
pokrzywdzony
stanowczo
zaprzeczył. Ten
starszy mężczyzna
dodał „tak to
on ci ukradł”.
Pokrzywdzony stał
wtedy naprzeciwko
oskarżonego i ten go
odepchnął mówiąc
„oddaj moje
pieniądze”.

Brakowało mu
300-400 zł. G.
N. odparł ponownie,
że nie ma jego
pieniędzy. Starszy
mężczyzna w
dalszym ciągu
mówił, że to
pokrzywdzony je
ukradł. W pewnym
momencie
oskarżony wyjął
nóż sprężynowy i
zadał nim cios
pokrzywdzonemu w
klatkę piersiową.
Pokrzywdzony po
tym uderzeniu
szybko wsiadł do
samochodu i

odjechał. Jadąc ulicą (...) zobaczył nieznaną kobietę, którą poprosił o wezwanie pogotowia ratunkowego.

Powiedział jej, że został ugodzony nożem w klatkę piersiową.

Po chwili przyjechali funkcjonariusze policji i pogotowie ratunkowe.

Pokrzywdzony powiedział policjantom, że został ugodzony nożem w klatkę piersiową przez znanego mu M. K. i wskazał, że sprawca może znajdować się w rejonie ulicy (...). Policjanci niezwłocznie udali się tam w poszukiwaniu sprawcy. Zauważyli grupę trzech mężczyzn stojących przy bloku. Wylegitymowali ich i okazało się, że jednym z nich był M. K.. Oskarżony został zatrzymany, a w wyniku przeszukania ujawniono przy nim nóż sprężynowy, który został zabezpieczony do sprawy.

Był nietrzeźwy. Badaniem alkometrem o godz. 23:26 stwierdzono

u niego 0,58 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a o godz. 23:27 – 0,61 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Pogotowie ratunkowe zabrało pokrzywdzonego do szpitala w P., gdzie udzielono mu pomocy lekarskiej. Pokrzywdzony przebywał w szpitalu do 10 czerwca 2020 roku. W wyniku zdarzenia doznał rany cięto – kłutej klatki piersiowej, pionowej, długości 2,5 cm, zlokalizowanej w piątym międzyżebżu w linii przymostkowej po stronie prawej przy dolnej krawędzi mostka z następującą odmą opłucnową. Obrażenie to spowodowało naruszenie czynności narządów ciała na czas powyżej 7 dni.

M. K. nie cierpi na chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe. W chwili popełnienia zarzucanego czynu miał w pełni zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i

	pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony jest kawalerem, o wykształceniu gimnazjalnym, nie posiada wyuczonego zawodu, przed osadzeniem w areszcie przez krótki okres pracował w magazynach (...) jako pracownik fizyczny. W miejscu zamieszkania ma raczej negatywną opinię z uwagi na skłonność do nadużywania alkoholu. Był w przeszłości karany, w tym za przestępstwa przeciwko zdrowiu.			
	2. OCENA DOWODÓW			
	2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
	Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
			Ustalenia faktyczne odnośnie przebiegu zajścia Sąd oparł przede wszystkim na zeznaniach G. N. złożonych dnia 3 września 2020 roku uznając je za szczere i przekonujące. Pokrzywdzony znał oskarżonego jeszcze z czasów	

dzieciństwa, nie miał z nim żadnych konfliktów, znał dobrze jego brata – A. K. i to na jego prośbę zamierzał odwiedzić oskarżonego do M.. Trudno zatem uznać aby pokrzywdzony miał jakiegokolwiek powody do celowego obciążania swoimi zeznaniami oskarżonego. Z jego relacji wynika, że gdy M. K. podszedł do samochodu i mówił, że zapłaci pokrzywdzonemu za paliwo to zaczął wyjmować z kieszeni spodni pogniecione banknoty i rzucać je na fotel pasażera. Potem zaczął zbierać te pieniądze i liczyć, po czym w pewnym momencie krzyknął, że brakuje mu pieniędzy. Był bardzo pijany. G. N. wysiadł z samochodu aby mu pomóc w szukaniu pieniędzy. Wtedy M. K. zaczął oskarżać go o ich kradzież, a stojący obok starszy mężczyzna utwierdzał go w przekonaniu, że pokrzywdzony ukradł te pieniądze. Pokrzywdzony zaprzeczał, ale oskarżony odepchnął go i w dalszym ciągu domagał się ich

zwrotu.

Pokrzywdzony twierdził, że nie ma jego pieniędzy, a starszy mężczyzna dalej mówił, że to pokrzywdzony je ukradł. W pewnym momencie oskarżony wyjął nóż sprężynowy i zadał mu cios w klatkę piersiową. Pokrzywdzony był zszokowany, wsiadł do samochodu i odjechał stamtąd. Świadek L. J. potwierdziła, że wracając z pracy około godziny 22:30, będąc na ulicy (...) została poproszona przez pokrzywdzonego o wezwanie pogotowia ratunkowego.

Pokrzywdzony mówił, że został ugodzony nożem w klatkę piersiową. Te słowa przyznała także jej koleżanka I. B., która odwoziła ją z pracy do domu. Przybyły na miejsce zespół ratownictwa medycznego w osobach M. C. (2), B. S. i M. B. także potwierdził, że pokrzywdzony był wystraszony, roztrzęsiony i mówił, iż został ugodzony nożem w klatkę piersiową.

Funkcjonariusze policji M. N. i M. P. zeznali,

że pokrzywdzony powiedział im, że został ugodzony nożem w klatkę piersiową przez znanego mu M. K. i wskazał rejon, w którym sprawca mógł przebywać. W wyniku natychmiastowej interwencji policjantów oskarżony został tam zatrzymany. W wyniku przeszukania ujawniono przy nim nóż sprężynowy z widoczną plamą substancji koloru brunatno – czerwonego. Nóż ten został poddany badaniom genetycznym, w wyniku których na krawędziach tnących ostrza noża stwierdzono obecność krwi człowieka, przy czym oznaczony profil genetyczny okazał się zgodny z profilem genetycznym G. N..

W ocenie Sądu przedstawione wyżej dowody nie budzą żadnych wątpliwości, a w połączeniu ze sobą jednoznacznie wskazują na M. K. jako sprawcę spowodowania obrażeń ciała u pokrzywdzonego.

Relacja G. N. znajduje potwierdzenie także w opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej, której wnioski Sąd w pełni podzielił. Z opinii tej wynika, że G. N. doznał rany cięto – kłutej klatki piersiowej, szczegółowo opisanej w opinii, z następową odmą opłucnową, co spowodowało naruszenie czynności narządów jego ciała na czas powyżej 7 dni, przy czym rana ta powstała w wyniku pchnięcia narzędziem ostrokończystym, którym mógł być nóż o ostrym zakończeniu. U pokrzywdzonego nie obserwowano objawów zagrożenia ze strony ważnych dla życia układów, dlatego stwierdzono brak podstaw do przyjęcia aby ta rana spowodowała chorobę realnie zagrażającą życiu – w myśl art. 156§ 1 pkt 2 kk.

W świetle przedstawionych wyżej dowodów Sąd uznał relację oskarżonego, dotyczącą sposobu

spowodowania obrażeń, za nieprzekonywującą i stanowiącą przyjętą linię obrony. Z relacji tej wynika, że gdy oskarżony szukał pieniędzy to na miejscu pasażera położył swój nóż sprężynowy, ponieważ opróżniał kieszenie. Potem wziął do ręki ten nóż i zaczął się nim bawić otwierając ostrze i wysuwając je. Stał wtedy przy przednich drzwiach samochodu od strony pasażera. Pokrzywdzony wysiadł z auta, podszedł do niego, chwycił go za barki i powiedział „M. ja nie mam twoich pieniędzy”, po czym nagle krzyknął „au”. Oskarżony podał, że mogło być tak, że bawiąc się nożem niechcący dźgnął nim pokrzywdzonego.

Jednocześnie przyznał, że był wtedy pod wpływem alkoholu, przy czym początkowo twierdził, że pamięta przebieg zdarzenia, a potem w kolejnych wyjaśnieniach stwierdził, że już w ogóle nie pamięta momentu zajścia z nożem. Nie pamiętał czy

była taka sytuacja, że pokrzywdzony chwycił go za barki jak bawił się nożem ani okoliczności wbicia noża w ciało pokrzywdzonego. Nie pamiętał, czy odpychał wcześniej pokrzywdzonego. Pamiętał jedynie, że miał nóż w ręku i szukał pieniędzy, a pokrzywdzony tam stał. Nie był w stanie powiedzieć, co potem się wydarzyło. Pamiętał, że później pokrzywdzony wszedł do samochodu i odjechał.

W przeciwieństwie do wyjaśnień oskarżonego, pokrzywdzony składając zeznania, za każdym razem stanowczo twierdził, że oskarżony wyjął nóż i zadał mu cios w klatkę piersiową, przy czym z jego zeznań w ogóle nie wynika, aby oskarżony bawił się tym nożem. Pokrzywdzony był trzykrotnie przesłuchiwany na etapie śledztwa, przy czym jego zeznania odnośnie sposobu uderzenia nożem są w każdym przypadku takie same i konsekwentne. W tym miejscu należy

podkreślić, że z opinii z badań mechanoskopijnych wynika, że przedmiotowy nóż posiadał blokadę uniemożliwiającą wysunięcie brzeszczota bez przesunięcia suwaka, a zatem zablokowany brzeszczot nie mógł się samoistnie wysunąć. To dodatkowo przeczy relacji oskarżonego, według której bawiąc się nożem mógł niechcący dźgnąć nim pokrzywdzonego.

Analizując zeznania pokrzywdzonego Sąd dostrzegł pewne różnice odnośnie przebiegu zdarzenia, dotyczące okoliczności poprzedzających zadanie ciosu nożem, jednakże te różnice nie umniejszają wiarygodności tych zeznań. Zeznania dotyczące kwestii samego ciosu nożem są niezmiennie i takie same, tzn. pokrzywdzony za każdym razem twierdził, że oskarżony zadał mu cios nożem w klatkę piersiową, w jego zeznaniach nie ma mowy o tym, że oskarżony bawił

się nożem, że zranił go niechcący. Pokrzywdzony będąc przesłuchiwany za pierwszym razem zeznał, że oskarżony bez słowa wyjął nóż z kieszeni i zadał mu cios w klatkę piersiową po prawej stronie. Podczas kolejnego przesłuchania zeznał, że wysiadł z samochodu i chciał przywitać się z oskarżonym. Podeszedł do niego, a on nie podał mu dłoni tylko dziabnął go nożem w klatkę piersiową i krzychał „zajebaliście mi pieniądze”. Brakowało mu kwoty około 300 zł., a ten starszy mężczyzna, mówił do oskarżonego, że to pokrzywdzony zabrał mu pieniądze, co było nieprawdą. Podczas ostatniego przesłuchania na etapie śledztwa pokrzywdzony przedstawił najpełniejszą relację o przebiegu zdarzenia, opowiadając o nim dokładnie i szczegółowo i tę relację potwierdził również na rozprawie.

Przyznał też, że składając po raz

pierwszy zeznania był osłabiony i dlatego krótko mówił o zdarzeniu, a za drugim razem nie był pytany o wszystkie szczegóły, dlatego mógł je pominąć uznając, że nie były istotne dla sprawy. Dopiero za trzecim razem był przesłuchiwany bardzo dokładnie, dlatego przedstawił szczegółowo przebieg zajścia. Nie pamiętał już czy chciał się wtedy przywitać z oskarżonym, na pewno chciał mu pomóc szukać pieniędzy, dlatego wysiadł z samochodu. Tłumaczenie pokrzywdzonego dotyczące rozbieżności w zeznaniach Sąd uznał za przekonywujące.

Zeznania świadków M. C. (1) i J. P. nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. M. C. (1) przyznała, że była w parku razem z M. K. i jego bratem A.. Był tam również starszy mężczyzna. Wspólnie pili alkohol. Ze względu na ilość spożytego alkoholu nie pamiętała

okoliczności zajścia, przy czym momentu zadania ciosu nożem w ogóle nie widziała, ponieważ odeszła stamtąd. Z kolei J. P. zeznał, że siedział wtedy w parku razem z M., jej chłopakiem i razem spożywali alkohol. Dużo wypił i nie pamiętał zdarzenia. Pamiętał jedynie, że chłopak M. rozrzucał jakieś pieniądze i on pomagał mu je zbierać. Potem przejechało samochodem dwóch lub trzech mężczyzn, świadek odszedł stamtąd i nic więcej nie widział. Dodatkowo zeznania te nie są przekonujące, ponieważ z relacji G. N. wynika, że ów starszy mężczyzna był obecny podczas całego zajścia, stał obok samochodu i oskarżał pokrzywdzonego o kradzież pieniędzy. Odnosnie pozostałych osób G. N. potwierdził, że zarówno M. C. (1) jak i A. K. nie byli obecni podczas zadania mu ciosu, ponieważ wcześniej odeszli stamtąd.

Świadców A. K. i Z. K. jako osoby najbliższe dla oskarżonego

		skorzystały z prawa do odmowy składania zeznań. W ocenie Sądu okoliczności faktyczne wskazują, że tak gwałtowną reakcję oskarżonego spowodował fakt, że zaginęły mu pieniądze i zaczął podejrzewać pokrzywdzonego o ich kradzież, w czym dodatkowo utwierdzał go stojący obok starszy mężczyzna oraz fakt, że oskarżony znajdował się pod silnym działaniem alkoholu. Oczywiście te podejrzania były zupełnie nieuzasadnione i absolutnie nie mogą usprawiedliwiać zachowania oskarżonego, podobnie jak fakt spożytego wcześniej alkoholu.		
	3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
		Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
		3.1. Podstawa prawna skazania zgodna z zarzutem	1.	M. K.

		3.2. Podstawa prawna skazania niezgodna z zarzutem	
	Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
	W przypadku przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu znamionnego skutkiem, o kwalifikacji prawnej decyduje przede wszystkim powstały skutek, zaś usiłowanie przestępstwa zagrożonego karą surowszą można przypisać sprawcy tylko wtedy, gdy w zamiarze popełnienia takiego przestępstwa zmierzał bezpośrednio ku jego dokonaniu, a zamierzonego skutku nie osiągnął z przyczyn od niego niezależnych. (wyrok S N z 5.04.1976 r. IV KR 33/76). Dla ustalenia zamiaru pozbawienia życia konieczne jest by analiza całokształtu okoliczności przedmiotowych (tj. rodzaj, rozmiary użytego narzędzia,		

ilość uderzeń, siłę, z jaką zostały zadane, umiejscowienie ciosów, przebieg rany) i podmiotowych (tj. właściwości i warunki osobiste sprawcy, jego dotychczasowy tryb życia, pobudki, motywy działania, stosunki panujące między sprawcą a pokrzywdzonym, okoliczności, tło zajścia, zachowanie się przed i po popełnieniu czynu) wskazywała na to, że sprawca powodując uszkodzenia ciała chciał lub godził się na najpoważniejszy skutek swego działania – śmierć osoby pokrzywdzonej.

Sąd analizując wskazane wyżej okoliczności przedmiotowe i podmiotowe uznał, że brak jest wystarczających podstaw do przyjęcia, że oskarżony usiłował dokonać zabójstwa G. N..

Uzewnętrzniłone przejawy zachowania oskarżonego wskazują, że swoim zamiarem nie obejmował skutku, jaki mógł nastąpić w wyniku jego

działania, czyli śmierci człowieka.

Nie zawsze bowiem użycie niebezpiecznego narzędzia, a takim niewątpliwie był nóż - oznacza, że sprawca miał zamiar, choćby ewentualny wywołania skutku śmiertelnego.

Przy tej ocenie Sąd uwzględnił fakt, że oskarżony zadał pokrzywdzonemu tylko jeden cios z niedużą siłą, na co wskazują zeznania pokrzywdzonego, przy czym jak wynika z opinii biegłych - nie wystąpiły u pokrzywdzonego objawy zagrożenia ze strony ważnych dla życia układów.

Oskarżony nie planował wcześniej zabójstwa G. N., a zadanie ciosu nożem nastąpiło niespodziewanie i zupełnie bezmyślnie w związku z nieuzasadnionym podejrzeniem pokrzywdzonego o kradzież pieniędzy. Oskarżony nie wykazywał determinacji w dążeniu do pozbawienia życia, ponieważ po zadaniu

ciosu nożem nie kontynuował dalej ataku. Podczas zajścia nie wypowiadał wobec pokrzywdzonego żadnych gróźb ani słów świadczących o zamiarze pozbawienia go życia. Niewątpliwie jednym z głównych powodów agresywnego zachowania oskarżonego był fakt, że znajdował się pod silnym działaniem alkoholu, ale to oczywiście nie może stanowić usprawiedliwienia jego zachowania.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że oskarżonemu można przypisać jedynie działanie z tzw. zamiarem ogólnym spowodowania uszkodzenia ciała, który obejmuje faktycznie powstałe następstwa zadanych umyślnie obrażeń.

Przedstawione wyżej okoliczności sprawy wskazują, że oskarżony atakując pokrzywdzonego, miał świadomość możliwości spowodowania u niego obrażeń, co nie oznacza przecież jednocześnie

akceptacji skutku śmiertelnego.

W efekcie jego zachowania, G. N. doznał obrażeń ciała kwalifikowanych z art. 157§1 kk i Sąd uznał, że wina i sprawstwo oskarżonego zostały udowodnione w tym zakresie.

Oskarżony popełnił przypisany czyn **w warunkach recydywy z art. 64§1 kk**, tj. popełnił przypisane przestępstwo w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej mu za podobne przestępstwo umyślne.

M. K. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego wP.z 20 czerwca 2016 roku, sygn. akt(...) za czyny z art. 158§1 kk i art. 288§1 kk na łączną karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby 3 lat, przy czym wykonanie tej kary zarządzono i odbył ją w okresie od 21 czerwca 2018

	roku do 27 maja 2019 roku (odpis wyroku k.184-186, obliczenie kary k.187).			
	4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
	Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	M. K.	1 3, 4 5		Na korzyść oskarżonego poczytano: - fakt przeproszenia pokrzywdzonego, wyrażenie żalu i skruchy Na niekorzyść uwzględniono: - raczej negatywną opinię środowiskową, - działanie pod wpływem alkoholu, - fakt nieuzasadnionego, nagłego i agresywnego zaatakowania pokrzywdzonego nożem,

- działanie w warunkach recydywy z art. 64§1 kk.

W ocenie Sądu wymierzona kara 3 lat pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia winy oskarżonego, wagi czynu, stopnia jego społecznej szkodliwości oraz czyni zadość ustawowym dyrektywom wymiaru kary. Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze również fakt, że pokrzywdzony przyjął przeprosiny oskarżonego i nie chciał aby został surowo ukarany. Nadto oświadczył, że odzyskał w pełni zdrowie i nie odczuwa już żadnych dolegliwości związanych z doznanymi obrażeniami.

Sąd orzekł na podstawie art. 44§2 kk przepadek na rzecz Skarbu Państwa i nakazał zniszczenie zabezpieczonego w sprawie noża, którym oskarżony spowodował obrażenia u pokrzywdzonego.

				Na podstawie art. 230§2 kpk nakazano zwrócić dowody rzeczowe zabezpieczone w toku postępowania w postaci odzieży osobom, od których je zabezpieczono. Na podstawie art. 46§1 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do zapłaty na rzecz G. N. kwoty 340 zł. tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem (kwota stanowi wartość zniszczonych ubrań pokrzywdzonego w wyniku działania oskarżonego) oraz kwoty 5.000 zł. tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wyrządzoną przestępstwem (uznano, że wniosek pokrzywdzonego zasługuje na uwzględnienie w całości ze względu na skalę cierpień doznanych przez pokrzywdzonego).
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego	Przytoczyć okoliczności	

		czynu		
	2		Na podstawie art. 63§1 kk zaliczono oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w tej sprawie od 8 czerwca 2020r. godz. 23:15.	
7. KOSZTY PROCESU				
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności			
6 7.	O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu Sąd orzekł w oparciu o §2, §17 ust. 2 pkt 5, § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U z 2019 r., poz. 18). Zgodnie z art.624§1kk i art.17 ust 1 ustawy z 23 czerwca 1973			

roku o opłatach w
sprawach karnych-
Dz.U. z 1983r.
Nr 49, poz.223 z
późniejszymi
zmianami Sąd
zwolnił oskarżonego
od kosztów
sądowych i przejął je
na rachunek Skarbu
Państwa uznając, że
uiszczenie ich byłoby
dla niego zbyt
uciążliwe ze względu
na orzeczoną
długoterminową
karę pozbawienia
wolności.

8. PODPIS